

ASSOCIACIÓ CATALANA
D'EXECUTIUS, DIRECTIUS
I EMPRESARIS

Fem Barcelona

PROPOSTES ACEDE ALS GRUPS MUNICIPALS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA
PER UN FUTUR SOSTENIBLE I DE QUALITAT

Índex

1. INTRODUCCIÓ.....	3
2. PROPOSTES ALS GRUPS MUNICIPALS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA. PER UN FUTUR SOSTENIBLE I DE QUALITAT.....	4
2.1. Mesures contra la desafecció política.....	4
2.1.1. Tenir una línia de seguiment clara sobre els processos a l'Ajuntament.....	4
2.1.2. Confiança.....	4
2.1.3. Qualitat en la comunicació i fi de la política d'espectacle.....	4
2.1.4. Canvi de cultura.....	5
2.1.5. Igualtat de condicions entre el govern, l'administració o les institucions polítiques i els grups d'interès i la societat.....	5
2.2. Defensa d'un model d'economia de mercat social i inclusiu basat en la igualtat d'oportunitats i el compromís amb la societat i el nostre entorn.....	6
2.3. Impuls d'un entorn legal i normatiu que afavoreixi a les nostres empreses.....	6
2.4. Suport d'un marc laboral en el qual les empreses de serveis a la comunitat puguin influir de manera decisiva en els convenis col·lectius.....	6
2.5. Millorar l'accés i la participació de les nostres empreses en la contractació pública.....	6
2.6. Lluita contra la morositat en les operacions comercials i reducció en el temps de pagament a les empreses.....	7
2.7. Informar i fomentar la importància de la innovació i l'aplicació de les noves tecnologies.....	7
2.8. Impulsar les millors pràctiques en matèria de sostenibilitat i conciliar competitivitat i respecte al medi ambient i potenciar l'economia circular.....	8
2.9. Donar impuls a la política energètica.....	8
2.10. Impuls d'una emprenedoria sostenible.....	10
2.11. Foment de l'emprenedoria des de l'escola fins a la universitat.....	11
2.12. Ajudes fiscals a projectes emprenedors.....	11
2.13. Augment del finançament a empreses emergents.....	11
2.14. Facilitar el registre d'empreses emergents.....	11
2.15. Foment de la internacionalització.....	12
2.16. Foment de la innovació real i aplicada (I+D+I).....	12
2.17. Aposta per Mercabarna.....	13
2.18. Millora de la mobilitat i el transport a la ciutat.....	13
2.19. Millorar l'eficiència de les infraestructures de transport.....	15
2.20. Col·laboració publicoprivada per pal·liar la percepció d'inseguretat ciutadana.....	17

3. CONCLUSIONS19

1. INTRODUCCIÓ

L'Associació Catalana d'Executius, Directius i Empresaris (ACEDE) va sorgir al 1999 com a resposta a la necessitat d'agrupar els diferents actors (empresaris, agents socials, partits polítics amb representació parlamentària, patronals i sindicats) en una plataforma comuna amb dos objectius principals: d'una banda, defensar els interessos i projectes de les pimes (el 90% del teixit productiu català) i, de l'altra, crear sinergies i complicitats entre elles i el món polític.

Recuperant l'antiga però vigent dita popular de *"La unió fa la força"*, vol deixar enrere les discrepàncies històriques i apropar els sectors empresarials i les administracions públiques per caminar plegats cap a la consolidació de Catalunya com un país més competitiu en l'àmbit europeu. Els seus valors són la pluralitat, la neutralitat, el caràcteremprenedor, una gestió transversal, l'ètica i la transparència.

Sense color polític ni subvencions públiques, treballa per tal que les micro, petites, mitjanes i grans empreses a les quals representa tinguin noves oportunitats i esdevinguin competitives, sostenibles des d'un punt de vista ecològic i econòmic, socialment responsables i, al mateix temps, aconseguixin un nivell d'excel·lència en termes d'innovació continuada i gestió. Els associats es distribueixen en diversos grups sectorials: agroalimentari, TIC, seguretat privada, sanitat i sociosanitari, eficiència energètica, consultors, neteja, serveis auxiliars, Tercer Sector, formació, logística i turisme.

Es configura com a un **lobby**, en el sentit positiu de la paraula: **espai de diàleg** per donar a conèixer i trobar solucions als problemes de les sectorials i pimes i, alhora, com un **canal de comunicació** directe i eficaç entre aquestes i el món polític. I també, com a un instrument per modificar, millorar o avançar en nous marcs legals per a les empreses, anticipant-se a les seves dificultats i actuant com a medicina preventiva.

El 2012, després de tretze anys d'activitat, la visió d'una Catalunya més pròspera, amb institucions econòmiques i socials compromeses amb la realitat que les envoltava, desemboca en el projecte **Fem País**. L'eix d'aquesta iniciativa gira al voltant d'incentivar la innovació en els sectors estratègics catalans: Treball, Afers Socials, Economia, Empresa, Seguretat, Salut, Ensenyament, Mobilitat i Sostenibilitat, Habitatge... Cada passa ha estat per fer país cap endavant, en un camí amb una línia d'arribada clara: dissenyar un full de ruta pel desenvolupament d'una **#CatalunyaCompetitiva**.

2. PROPOSTES ALS GRUPS MUNICIPALS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA. PER UN FUTUR SOSTENIBLE I DE QUALITAT.

2.1. Mesures contra la desafecció política.

L'incompliment sistemàtic dels programes electorals, la gestió dels recursos o la manca de transparència, unides a la crisi econòmica, als nombrosos casos de corrupció i a l'atur han conduït a l'anomenada "desafecció política". Es podria definir com la desvinculació de la ciutadania cap al sistema polític i va acompanyada de sentiments com el desinterès, la impotència, la frustració o el rebuig. Els ciutadans "desafectats", a més de mostrar poc suport al sistema polític, tampoc es veuen capaços de canviar allò que els desagrada. Existeix una llunyania i desconnexió entre la ciutadania i els polítics, als quals veuen des del recel i la desconfiança, competint per ocupar el poder en comptes de gestionar els interessos col·lectius. Així doncs, és necessari que el Codi de Bones Pràctiques per als regidors de l'Ajuntament de Barcelona, es respecti, s'apliqui i s'ampliï. Al mateix temps l'ACEDE, com a entitat representativa de la societat, considera que per acabar amb la desafecció política és necessari que les institucions polítiques portin a terme canvis com per exemple:

2.1.1. Tenir una línia de seguiment clara sobre els processos a l'Ajuntament.

Malauradament, en determinades ocasions hem col·laborat amb diversos grups polítics de l'Ajuntament de Barcelona per dur a terme propostes o altres iniciatives legals de les quals no n'hem tingut més notícies. Considerem, doncs, que ha de ser una obligació en termes de transparència, accés i qualitat a la informació i a la gestió administrativa que els regidors ens informin correctament sobre el procés legal que segueixen els projectes que hem creat, pactat o treballat conjuntament.

2.1.2. Confiança.

Els governants han de demostrar respecte cap a la ciutadania i els grups socials i d'interès. Per recuperar la confiança i acabar amb la desafecció és important que els governants demostrin que la mereixen.

2.1.3. Qualitat en la comunicació i fi de la política d'espectacle.

Cal informar de tot allò que interessa a la societat i no portar a terme discussions supèrflues i sense rellevància.

2.1.4. Canvi de cultura.

És de gran importància que totes les institucions polítiques tinguin més voluntat per aplicar correctament i de manera conscient el marc legal del qual disposem per acabar amb la desafecció política.

2.1.5. Igualtat de condicions entre el govern, l'administració o les institucions polítiques i els grups d'interès i la societat.

Des de l'ACEDE creiem que les associacions i la ciutadania tenim dret a rebre les mateixes condicions en termes de transparència i rendiment de comptes.

Aquest desencís cap al món polític també afecta els empresaris i empresàries en aspectes com les traves burocràtiques, la manca de suport econòmic o la complexitat normativa existent. Aquestes circumstàncies fan imprescindible la creació de la taula **Fem Barcelona**, com un pont de comunicació basat en un esperit de cooperació i concòrdia per millorar la imatge de l'Ajuntament, assolir-hi acords i millores i generar un major clima de confiança entre ambdues parts.

Paral·lelament, la devaluació de la imatge pública que ha patit l'àmbit polític arran de la crisi econòmica ha provocat el desprestigi social de les empreses i de la figura de la persona empresària. L'Ajuntament de Barcelona i les associacions empresarials han de participar conjuntament i activament en la conscienciació i divulgació del paper de l'empresa com a creadora de riquesa i de la visió positiva de la figura emprenedora com a persona que assumeix riscos.

Cal adoptar mesures concretes i conjuntes per donar a conèixer les grans possibilitats del mercat català arreu i els punts forts de l'economia i la societat catalana, des de l'aprovació d'un règim sancionador àgil i eficaç a l'Administració fins a la consolidació de la factura electrònica en totes les seves relacions comercials, passant pel compliment de lleis de morositat com la 15/2010.

Quant al finançament, la insuficiència de capital que històricament s'arrossega sumada a la crisi posen en risc la viabilitat o continuïtat de les pimes. Cal establir polítiques que afavoreixin la capitalització empresarial i els tipus d'interès competitiu, obrir vies de finançament alternatiu o crear un mercat secundari de valors per a pimes.

Finalment, cal aprofitar els avantatges que ofereix la llei de contractació pública. En termes de solvència tècnica, cal que es tingui en compte el valor afegit i la qualitat dels serveis i es deixi poc marge a l'apreciació subjectiva del personal tècnic. Pel que fa als criteris tècnics de preus, cal apostar per un model que valori l'oferta més avantatjosa valorant la relació qualitat-preu i no exclusivament la

variable econòmica.

2.2. Defensa d'un model d'economia de mercat social i inclusiu basat en la igualtat d'oportunitats i el compromís amb la societat i el nostre entorn.

L'Ajuntament de Barcelona hauria de defensar i promocionar una economia de mercat social i inclusiva, basada en la igualtat d'oportunitats i competència entre empreses i el compromís amb la societat i el nostre entorn. Un capitalisme equitatiu basat en un creixement econòmic inclusiu i sostenible amb igualtat d'oportunitats de totes les empreses, enfront dels interessos creats per un capitalisme neoclàssic que afavoreix la creació de rendes excessives que incrementen els costos de producció de les pimes. En aquest model que defensem, els efectes positius s'amplien a tots els sectors de la població, reduint d'aquesta manera les desigualtats entre la població, a través de l'augment de la productivitat que afavoreix al mateix temps el potencial de creixement de l'economia i la redistribució de rendes que dona un benefici a tota activitat empresarial.

2.3. Impuls d'un entorn legal i normatiu que afavoreixi a les nostres empreses.

Hem d'impulsar un entorn legal i normatiu que afavoreixi les nostres empreses, que aposti per la simplificació administrativa, l'estricta compliment sota sanció dels terminis legals de cobrament (Llei 15/2010), així com la creixent participació de les pimes en la compra pública, que estigui en línia amb la Directiva 2014/24/UE.

2.4. Suport d'un marc laboral en el qual les empreses de serveis a la comunitat puguin influir de manera decisiva en els convenis col·lectius.

Donem suport a un marc laboral en el qual les empreses puguin influir de manera decisiva en els convenis col·lectius i que permeti vincular els augments salarials a les millores de productivitat, tema clau per competir dintre d'una unió monetària com és la Zona Euro.

2.5. Millorar l'accés i la participació de les nostres empreses en la contractació pública.

L'Ajuntament de BCN, a través de la Taula de Contractació Pública, hauria de fer un seguiment constant de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (LCSP) per garantir una major transparència en la contractació pública, i aconseguir una millor relació qualitat preu.

La millor relació qualitat preu s'avaluarà atenent a criteris econòmics i qualitatius. Entre els criteris

qualitatius, l'òrgan de contractació haurà d'incloure aspectes socials, mediambientals vinculats a l'objecte del contracte.

Hauran d'incentivar la divisió en lots dels contractes, a més del compliment per part de les empreses adjudicatàries del pagament i increment salarial segons conveni sectorial i crear una fórmula de revisió de preus dels contractes adjudicats.

Estudiar i oferir solucions davant la jurisprudència sobre responsabilitat per deutes dels anteriors adjudicataris en cas de subrogació de serveis adjudicats. Informació no vinculant facilitada per Hisenda i Tresoreria.

En el cas concret de la llei de serveis a les persones, és important comptar amb el sector privat en la gestió d'aquests serveis i regular la seva activitat mitjançant un segell social i un control continu de la qualitat en els serveis prestats. Prèviament a l'aprovació de la llei de concertació social, cal crear un mapa de la incidència d'aquesta en la licitació pública i en els serveis a les persones.

2.6. Lluita contra la morositat en les operacions comercials i reducció en el temps de pagament a les empreses.

Impulsar un entorn legal i normatiu que afavoreixi a les pimes, que aposti per la simplificació administrativa, l'estricta compliment sota sanció dels terminis legals de cobrament (Llei 15/2010), així com la creixent participació de les pimes en la compra pública, en línia amb la Directiva 2014/24/UE.

2.7. Informar i fomentar la importància de la innovació i l'aplicació de les noves tecnologies.

Atendre els canvis tecnològics i les seves conseqüències facilitant, especialment a les PIMES i autònoms, el debat, coneixement, acompanyament i aplicació de la transformació digital, la indústria 4.0, el *benchmarking* i la intel·ligència artificial, entre altres, reclamant polítiques, accions i recursos en aquesta direcció.

Treballar en la millora i flexibilitat de la Formació Professional per donar una resposta ràpida i adequada a aquests canvis, sobretot, adequant l'oferta a la demanda formativa.

2.8. Impulsar les millors pràctiques en matèria de sostenibilitat i conciliar competitivitat i respecte al medi ambient i potenciar l'economia circular.

Proposem una regulació i unes propostes que faciliten i promoguin la incorporació als models de negoci de les empreses en principis relacionats amb la Responsabilitat Social Empresarial (RSE) àmpliament entesa, que incentivin decididament les pràctiques empresarials i econòmiques respectuoses amb els diversos grups d'interès o interlocutors que tinguin relació amb les empreses. Aquesta regulació ha d'afavorir el compromís empresarial per una banda, el desenvolupament econòmic local (de proximitat) del territori, en el qual les empreses operen així com la sostenibilitat mediambiental i, per l'altra, la cohesió social en general amb la integració de les persones amb especials dificultats per la seva inserció sociolaboral en particular.

2.9. Donar impuls a la política energètica

Les ciutats tenen un paper molt important en la lluita contra el canvi climàtic, atès que representen entre el 60% i el 80% de les emissions de CO₂. La Unió Europea s'ha fixat com a objectiu reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle d'un 80-95% el 2050. Per tal d'assolir aquesta reducció massiva caldrà augmentar molt les inversions, sobretot energètiques (uns 400 milers de milions d'EUR per any en el 2021-30, gairebé el doble de les inversions en els darrers 15 anys). La major part d'aquestes inversions corresponen a eficiència energètica (principalment en edificis), energies renovables i xarxes energètiques, sobretot elèctriques.

Les ciutats suposaran una part important d'aquestes inversions energètiques. En primer lloc, s'haurà triplicat la taxa de renovació energètica dels edificis (de menys de l'1% al 3% del parc d'edificis), desenvolupar la utilització de les energies renovables (fotovoltaica, solar tèrmica o bomba de calor, entre d'altres), i expandir i reforçar les xarxes energètiques intel·ligents, per tal d'augmentar l'ús de les energies renovables, cotxes elèctrics o millorar la gestió de la demanda. A més, aquests canvis en la producció i consum d'energia suposaran un augment de la digitalització tant, a les xarxes energètiques, com en l'àmbit dels consumidors d'energia (per exemple edificis intel·ligents o a les empreses). A més, també caldrà incrementar certes inversions "clàssiques" en les grans infraestructures de la ciutat que contribueixen a la lluita contra el canvi climàtic, sobretot en l'àmbit del transport públic sostenible. Aquest darrer punt no es cobreix en aquesta nota.

Barcelona no pot perdre l'oportunitat de desenvolupar una posició important en l'àmbit de la lluita

contra el canvi climàtic. És una qüestió clau per la ciutat, que assegura la sostenibilitat a llarg termini de la posició d'avantguarda de Barcelona en els àmbits del turisme, cultural i de qualitat de vida. La “revolució” energètica/climàtica que està tenint lloc genera beneficis que van més enllà de la lluita contra el canvi climàtic. Entre aquests, cal mencionar la generació d'ocupació, la reducció de la contaminació atmosfèrica, la generació de noves empreses en sectors de fort creixement, etc. Un aspecte interessant d'aquestes inversions és que moltes generen ingressos, en termes de reducció del cost de l'energia o ingressos per la venda d'energies renovables.

Entre les inversions energètiques/climàtiques a realitzar a les ciutats per reduir les emissions, la renovació dels edificis és un component important i relativament nou. Aquestes inversions energètiques en el parc d'edificis, es poden complementar amb inversions no energètiques per tal d'assolir una millora integral de l'edifici (accessibilitat, seguretat de les instal·lacions, etc.). A més, la renovació dels edificis més degradats, afavoreix les rendes mitjanes i baixes, sovint perfils socioeconòmics que poden presentar conjuntures de pobresa energètica. Diverses ciutats europees, ja estan iniciant programes de renovació d'edificis. En particular, en el cas d'edificis residencials, que són la majoria dels edificis, cal mencionar les iniciatives pioneres a Espanya de Madrid, Bilbao, Àrea Metropolitana de Barcelona, Santa Coloma de Gramenet o Olot.

Els programes de lluita contra el canvi climàtic es poden beneficiar de les ajudes de la Unió Europea: subvencions o finançament del Banc europeu d'inversions.

També cal destacar la necessitat de destinar recursos per lluitar contra la pobresa energètica que afecta a les persones i col·lectius més desfavorits i en risc d'exclusió social. A Barcelona, més de 170 mil persones no poden mantenir el seu habitatge a una temperatura adequada o tenen endarreriments en el pagament de rebuts d'aigua, gas o electricitat. Sant Andreu, Ciutat Vella i Nou Barris (barris amb edificis antics i poc mantinguts, que requereixen més inversió en renovació i mesures d'eficiència energètica) són els districtes que més pateixen una pobresa energètica que ofega amb més força les famílies monoparentals i la gent gran.

A Ciutat Vella, el 21,1 % de la població es troba en situació de pobresa energètica. A Les Corts, aquesta xifra baixa fins a un 2,9 %.

Els punts d'assessorament energètic són un servei de l'Ajuntament de Barcelona per oferir informació i atenció necessàries als usuaris sobre els seus drets energètics però encara hi ha moltes famílies que desconeixen aquest tipus de suport. S'ha de reforçar la informació i les ajudes.

2.10. Impuls d'una emprenedoria sostenible

El foment de l'emprenedoria en sentit ampli, de la cultura i de l'actitud emprenedora, hauria de ser un dels eixos vertebradors de qualsevol política econòmica que afecti les pimes.

L'emprenedoria s'ha de fomentar en tots els sectors de l'activitat. En l'actualitat es prioritza des de les administracions públiques una emprenedoria més centrada en nous projectes o start-ups tecnològiques. Ho aplaudim però no hem d'oblidar que la innovació i creació d'empreses i de feina es pot i s'ha de produir en tots els àmbits de l'activitat econòmica.

Tal com hem dit anteriorment, tot i l'enorme difusió i foment de l'esperit emprenedor i de l'autoocupació (en moltes ocasions de caràcter més propagandístic que real, sobre tot per part de les Administracions Públiques) hi ha grans frens que limiten la capacitat emprenedora en els àmbits fiscals, laborals, financers, formatius, administratius, mercantils, d'infraestructures, etc.

Hauríem de començar per canviar la manera de mesurar l'èxit o el fracàs de les polítiques d'emprenedoria. Importa (i molt) el nombre d'empreses que es creen però també importa molt la supervivència de les noves empreses. El gran problema és que la taxa de mortalitat de les empreses noves és molt alta. La majoria d'estudis parlen d'una mortalitat del 50% als cap de tres anys i del 80% al cap de 4 anys. A més a més, cal fixar l'atenció en el pes que les noves companyies representen en el PIB del país i també, en el nombre de persones que les ocupen, en la innovació que generen, en la capacitat exportadora d'aquestes...

La gran mortalitat de les pimes es deu, fonamentalment, a diversos factors claus:

- Manca de qualitat del business plan o model de negoci.
- Errors en la formulació del pla de negocis, projeccions de vendes, despeses reals, etc...
- Manca d'habilitats directives dels emprenedors.
- Manca del finançament necessari.
- Desavinences entre els socis després de les primeres etapes de funcionament de l'empresa.

El foment efectiu de l'emprenedoria passa necessàriament pel desenvolupament de polítiques transversals que afectin diversos àmbits, tal i com proposem a continuació (algunes d'elles ja han estat comentades en àmbits més específics).

2.11. Foment de l'emprenedoria des de l'escola fins a la universitat.

- a. Reorientació del sistema educatiu cap a la creativitat i el foment de l'actitud emprenedora.
- b. Fomentar en l'àmbit social i des de la base del sistema educatiu la imatge de l'emprenedor.
- c. Incloure des dels estudis de secundària i cicles formatius matèries relacionades amb l'economia en general i amb l'economia d'empresa concretament.
- d. En la majoria dels estudis universitaris en què s'hauria de contemplar el fet d'emprenre com una veritable alternativa (i per a l'etapa posterior a la finalització dels estudis) s'haurien d'incorporar matèries relacionades amb l'empresa, per exemple finances bàsiques, comptabilitat bàsica o màrqueting.

2.12. Ajudes fiscals a projectes emprenedors

Exempcions impositives als emprenedors en els primers anys de l'empresa:

- Bonificació del 100% de la quota empresarial a la Seguretat Social a tots els treballadors que contractin durant els 3 primers anys de vida de l'empresa. Rebaixa del 50% dels 3 als 5 anys si l'empresa no obté beneficis.
- Exempció de l'Impost de Societats els 3 primers anys de vida de l'empresa. I rebaixes fins que l'empresa tingui beneficis.
- Tractament fiscal avantatjós a les stock options (en els moments inicials d'una empresa és necessari captar talent però no hi ha diners per retribuir-lo).

2.13. Augment del finançament a empreses emergents

- a. Destinar més finançament públic al finançament de les start-ups en les seves fases inicials.
- b. Fomentar mecanismes per facilitar fons de finançament alternatius a la bancària (que a Catalunya encara pesa massa en comparació amb altres països, amb un entorn emprenedor molt més dinàmic): crowdfunding, crowdlending, business angels, capital risc, etc...
- c. Aconseguir que el sistema financer sigui més sensible a les necessitats financeres de les empreses de nova creació.

2.14. Facilitar el registre d'empreses emergents.

- a. Creació d'un sistema molt més ràpid i gratuït de constitució i registre de start-ups que compleixin

una sèrie de requisits

- b. Facilitar tot el tema de comunicació amb l'administració fiscal, col·laborar (i en general, Administració Pública) en termes de temps i costos.

2.15. Foment de la internacionalització

a. Mecanismes de suport a las empreses exportadores de nova creació:

- a.i. Consultoria d'internacionalització subvencionada pel govern
- a.ii. Subvencionar les accions de promoció a l'exterior: fires, viatges comercials.

2.16. Foment de la innovació real i aplicada (I+D+I).

En el nostre país publiquem molt i patentem poc.

- a. Fomentar de manera real i amb polítiques d'incentivació econòmica (fiscal) la col·laboració investigació-empresa per tal que es materialitzin el nombre més gran d'empreses.
- b. Equilibri entre la protecció de qui investiga i la seva participació en l'empresa nova però assegurant que en ella també s'atregui el talent transversal necessari.

Certament ja existeixen algunes polítiques de les mencionades que s'apliquen en determinats àmbits territorials o sectorials, però falta un procés global, coordinat i coherent en l'àmbit de país que permeti el canvi tecnològic que es necessita perquè l'increment de competitivitat no provingui bàsicament de l'ajustament salarial.

Cal tenir en compte que els criteris d'eficàcia i competitivitat pels quals es regeix l'emprenedor privat són, lamentablement, molt diferents dels que regeixen en l'Administració, els temps i processos de la qual estan molt allunyats de les necessitats.

A moltes de les iniciatives de l'administració pública de foment de l'emprenedoria els manca una visió més empresarial, que és aquella en què gairebé tot s'ha d'orientar a la decisió i a l'acció. I en què el factor temps és clau i molt rellevant a l'hora de guanyar capacitat competitiva.

En aquest punt remarquem la importància del mentoring, facilitat per emprenedors que ho han intentat (hagin tingut èxit o no) als emprenedors novells. En l'acte d'emprendre es prenen per primera vegada moltes decisions. L'acompanyament en aquests moments d'algú que ha passat per aquesta mateixa situació és de gran utilitat per als emprenedors.

Reclamem, per tant, una major participació del sector empresarial en totes les polítiques de foment a

l'emprenedoria. La teoria és necessària, però en l'empresa es juga gairebé sempre al camp de la pràctica, la decisió, l'experiència i l'acció.

2.17. Aposta per Mercabarna

Mercabarna és un centre que aglutina més de 700 empreses i que compta amb més de 7.500 treballadors només en el recinte. És un vincle de connexió entre la capital de Catalunya i les comarques rurals, i, per tant, un eix estratègic per l'impuls de l'economia de la ciutat i del país.

És necessari que des de l'Ajuntament es doni suport a tots els projectes que ja té en marxa Mercabarna i que s'impulsi el seu creixement, i particularment:

- Impulsar la producció d'aliments del sector carni, millorant les instal·lacions actuals de l'escorxador.
- Potenciar els mercats carnis exteriors, sobretot de l'Orient Mitjà (grans consumidors de carn de boví)
- Recolzar i impulsar les instal·lacions del Port de Barcelona per a l'exportació de productes alimentaris (PIF, Punt d'Inspecció Fronterera, que depèn del Ministeri d'Agricultura).

2.18. Millora de la mobilitat i el transport a la ciutat.

En el Pla de Mobilitat de la Ciutat dona la sensació que el conjunt de la Societat ha oblidat que els sectors del transport de mercaderies, la missatgeria i l'última milla, són com l'aparell circulatori d'aquest cos anomenat "Barcelona" que aporta tots els productes que són necessaris i imprescindibles per a la vida diària de la població.

Aquests sectors no només són importants per a l'economia de la Ciutat sinó que, a més, consoliden l'ocupació laboral i la riquesa econòmica de la mateixa. Les ciutats del món s'haurien de distingir per apostar per models de mobilitat que potenciïn i respectin les empreses de transport i logística amb un perfil professional i sòlid. Aquestes empreses crearan un teixit empresarial a la ciutat que serà font d'avantatges competitius tant pel seu mercat natural com per a tota la Ciutat i els seus habitants.

Aquest sector en general està format per microempreses, pimes i autònoms, amb poca capacitat d'inversió en recursos humans i materials, a més no s'han instaurat encara les noves tecnologies de forma generalitzada, això genera feblesa del sector i poques possibilitats de projecció. En aquest context és difícil que aquestes empreses puguin evolucionar i créixer.

Exposar que aquests últims anys el sector del transport, la missatgeria i l'última milla no està despuntant per la seva capacitat d'inversió i innovació, si no que està immers en un lluita sense fi, a on el preu és un element decisiu. Aquesta situació genera que el preu de venda en molts casos sigui inferior al preu de cost, això comporta que les empreses del sector per tal de continuar competint es vegin en la necessitat de reducció de costos. Aquesta reducció de costos es produeix per un augment de la precarietat laboral, una reducció de la qualitat i un incompliment de les lleis, tant en l'àmbit de prevenció de riscos laborals com fiscals i laborals. I en aquest context és difícil que es pugui produir una inversió en un projecte que defensi un model d'economia social, en innovació, en ecologia, etc. Per poder canviar aquesta situació, requerim l'ajuda de l'administració pública i en aquest cas en concret, l'Ajuntament de Barcelona. Nosaltres proposem les següents idees:

1. La contractació pública ha de garantir que tingui més importància la qualitat i els aspectes tècnics dels serveis que la valoració econòmica. S'ha comprovat també que les empreses que es contracten compleixen amb la legislació vigent que els aplica.
2. Un altre punt que pot afectar el sector és el pagament ajornat que es produeix per part de les administracions públiques, ja que això implica que l'empresa està finançant el servei i ha d'avançar el pagament dels costos. Per aquest motiu seria necessari que les administracions públiques paguessin a proveïdors en un màxim de 30 dies.
3. Creiem que és imprescindible que l'ajuntament afavoreixi l'obtenció de vies de finançament per a la innovació i aplicació de noves tecnològics en el sector del transport i per a l'adquisició de vehicles més sostenibles (gas, híbrids, elèctrics, etc.)
4. El parc de vehicles (furgonetes i camions) de la Ciutat de Barcelona és de 98.629. Per aquest motiu, és necessari que l'Ajuntament s'impliqui activament en la renovació del parc mòbil cap a vehicles més ecològics. Aquesta implicació també pot venir donada per establir una relació i posteriors grups de treballs en els quals s'inclouin els fabricants de vehicles.
5. Els Plans de Mobilitat haurien d'incorporar tècnics especialistes en transport, que coneguin i tinguin experiència en el sector del transport, coneguin les seves peculiaritats, la capillaritat del servei, etc. Tenir interlocutors que coneguin el sector afavoriria trobar solucions als problemes i poder aplicar millores més sostenibles però a la vegada realistes per a la Ciutat.

A escala operativa, podem ressaltar les següents idees que podrien dependre directament de l'Ajuntament de Barcelona:

1. A l'àrea DUM de càrrega i descàrrega es troben vehicles no destinats al transport que

aparquen sense autorització. Per aquest motiu, s'hauria d'establir un registre d'empreses o professionals del transport i la distribució i poder comprovar que realment estan fent un servei de càrrega i descàrrega. Potser es podria comprovar com la zona verda de residents, a on es requereix documentació que acrediti l'activitat del vehicle. També s'hauria d'estudiar el temps de càrrega i descàrrega de 30 minuts, ja que hi han activitats que necessitarien més temps (exemple: distribuïdors de begudes).

2. Segons estudis que es refereixen a un àmbit estatal, existeixen un elevat nombre de furgonetes blanques sense retolar (sense identificació de cap empresa), i a simple vista no es pot saber a què es dediquen tot i que moltes d'elles estan immerses en l'economia submergida. Per aquest motiu creiem que seria necessari una campanya de controls per part de les autoritats competents.
3. Seria important que els vehicles destinats al transport s'identifiquessin com a tals, una idea seria que la matrícula dels vehicles fos de color diferent, tal com s'està aplicant al sector del taxi. L'ajuntament podria tenir un paper molt important liderant aquest canvi.

2.19. Millorar l'eficiència de les infraestructures de transport

Amb un pes d'un 30% sobre els costos, per exemple en automoció. Avui en dia el cost d'un producte es descompon en el cost de fabricar-lo i en el cost de portar-lo al mercat destí on serà consumit amb les millors condicions possibles. Si volem un país industrial i pròsper ens cal una logística eficient, per aconseguir-ho, la inversió i la gestió eficient de les infraestructures de transport és determinant.

Segons l'estudi anual de (PIMEC Logística, 2018) el pes de la logística creix cada any i ja assoleix gairebé un 12,3% PIB de Catalunya (més de 26.000 M€). Aquest estudi s'incorpora anualment a l'informe de l'Observatori de la Logística de CIMALSA.

La ciutat de Barcelona no pot quedar aliena a aquesta necessitat d'afavorir la logística i les operacions multimodals. Sota la influència del govern de la ciutat, tenim dues grans infraestructures que són essencials pel país, el Port de Barcelona i l'Aeroport del Prat.

El Port de Barcelona és segurament l'eina competitiva més important que té el país i cal treballar perquè ho continuï sent. En aquest sentit cal completar la definició del IV Pla Estratègic del Port i la visió del port 2040 que permeti convertir-lo en un port capdavanter i innovador en l'àmbit internacional. Fer de Barcelona un referent en innovació portuària. Cal adequar el model de gestió dels ports de Barcelona i Tarragona, a partir de l'aprofundiment de la seva capacitat de gestió

individualitzada, que ha de ser compatible amb una planificació estratègica compartida.

El Port no pot ser vist com una entitat aliena pel govern de la ciutat quan és una important font de riquesa i de llocs de treball per Barcelona. En aquest sentit cal finalitzar d'una vegada infraestructures clau per al Port com són:

- Connexió entre A-2 i AP-7, B-30 / Increment de la capacitat de l'eix del Llobregat.
- Vial (2+2) exclusiu de mercaderies d'accés viari Sud al port des de l'A-2.
- Solucionar problemes de col·lisió entre accessos ferroviaris i circulació terrestre a la Zona Franca / Desdoblament B-10 al Morrot
- Garantir d'una vegada l'accés nocturn mitjançant autobusos TMB als polígons de ZAL1 i ZAL2
- Obrir l'accés del metro (L9/L10) als polígons ZAL-1, ZAL-2 i resta Zona Franca.
- Corredor Mediterrani: impuls a la construcció d'una línia dedicada a mercaderies, amb doble via i ample internacional, contínua des de la frontera francesa (per on haurien de començar les obres) fins al sud de Catalunya i connectada amb els ports de Tarragona i Barcelona

L'Aeroport del Prat és també una infraestructura clau per la ciutat i una peça essencial del sistema aeroportuari del país. Cal una revisió del model de gestió de l'aeroport de Barcelona cap a la gestió individualitzada i traspàs de la resta d'aeroports d'interès general (Girona, Reus i Sabadell) a la Generalitat de Catalunya.

L'Aeroport de Barcelona no ha d'absorbir tot el tràfic aeroportuari del país, cal una política clara en aquest sentit, tant és si parlem de transport de persones com de transport de mercaderies. En aquest sentit, cal especialitzar aeroports per a aquest ús, com pot ser l'aeroport de Lleida-Alguaire, amb unes potencialitats enormes per a aquest tràfic. Cal finalitzar el desenvolupament de la ciutat aeroportuària de l'aeroport de Barcelona.

Finalment és important comentar altres aspectes globals que tenen gran importància:

- Promoure un nou marc de col·laboració publicoprivada en les infraestructures, que garanteixi la seguretat jurídica de la inversió privada i que limiti els guanys derivats del pagament per ús. L'equilibri territorial ha de ser una prioritat.
- Ampliar l'autonomia dels gestors d'infraestructures, sobretot en l'àmbit dels aeroports (AENA) i els ports (ports de l'Estat). El principal problema principal de les infraestructures és que no es gestionen adequadament, cal afavorir i premiar els gestors més eficients en

comparació amb els que no ho són.

- Revisar les prioritats d'inversió estatal en infraestructures sobre la base de l'anàlisi cost-benefici, prioritzant l'economia productiva.
- Millorar la transparència en els processos de definició de les xarxes d'infraestructura, donant entrada a la participació de les organitzacions empresarials del territori.

2.20. Col·laboració publicoprivada per pal·liar la percepció d'inseguretat ciutadana.

La globalització, les noves amenaces, la cibercriminalitat, i en definitiva les tendències delinqüencials actuals, fan que la seguretat hagi de ser contemplada des d'un punt de vista global i de col·laboració. No hi cap una visió limitada en el seu àmbit competencial i de l'espai, sinó definir un model de seguretat per a la ciutat on es contempli i es tinguin en compte a tots els actors implicats: Guàrdia Urbana, Mossos d'Esquadra, Policia Nacional, Guardia Civil, SEM, serveis de Protecció Civil, Bombers i seguretat privada. Tots ells formen part de sistema de seguretat públic, tal i com s'entén actualment i tal i com es recull en la pròpia normativa reguladora de la seguretat privada.

La seguretat privada està capacitada i formada per poder prestar serveis, no només en espai privat sinó també en espai, establiments o esdeveniments públics, on pot col·laborar, fins i tot, en tasques en principi destinades a la seguretat pública.

La col·laboració pública privada és essencial per optimitzar els recursos públics, per obtenir més eficàcia en seguretat i, en definitiva, per poder garantir que els ciutadans puguin exercir els seus drets i llibertats fonamentals. Cada vegada són més nombroses les actuacions conjuntes entre seguretat pública i privada i la Guàrdia Urbana de Barcelona es fa ressò dels espectaculars resultats d'aquesta col·laboració en els diferents mitjans de comunicació.

Dignificació del Sector de Seguretat

Aquesta col·laboració que es dona en la pràctica, en el dia a dia, amb els cossos policials, necessita de suport i reconeixement institucional.

La seguretat privada és una professió amb poc prestigi social, malgrat que està formada per grans professionals, degudament formats, i que realitzen les seves tasques en situacions cada vegada més complexes. El reconeixement de les institucions és essencial per a la seva dignificació i la seva visibilitat en positiu cap a la ciutadania.

No és de rebut polititzar les contractacions en matèria de seguretat, evitant contractar seguretat

privada i optant per altres figures com agents cívics, auxiliars, *serenos* o sometents, per realitzar tasques i funcions de seguretat, que per llei estan reservades al personal de seguretat privada. L'intrusisme no pot estar avalat per l'administració.

Violències Sexuals

Una de les lacres que observem com a societat són les violències sexuals. En aquest àmbit, la implicació de la seguretat privada és total i les seves actuacions han donat resultats més que positius (només cal fer referència a un dels últims episodis viscuts a l'espai del reservat de la discoteca Sutton). La col·laboració publicoprivada guanya més pes, si cap, quan parlem d'erradicació de les violències sexuals. Cal protocols d'actuació moderns, actualitzats, i que contemplin i impliquin a tots els actors involucrats (és absurd que el protocol No callem de l'Ajuntament de Barcelona no faci cap referència al personal de seguretat privada que és qui es troba en la gran majoria d'esdeveniments musicals, en els locals d'oci nocturn i en el transport públic; personal de seguretat privada que sí es contempla en el protocol del Departament d'Interior).

Actuació general per la ciutat de Barcelona en cas d'ocupacions

Cal dissenyar i treballar un protocol genèric contra les ocupacions.

Aconseguir un consens ampli amb tots els actors socials (policies municipals, mossos d'esquadra, ajuntaments i associacions i/o representants de propietaris) per subscriure un conveni i pla d'actuació general per Barcelona en cas d'ocupacions. Agilitzar, dins del marc legal, la possibilitat de combatre el fenomen. És necessari pels problemes que comporta, pèrdua d'incentiu pels propietaris de llogar pisos o comprar segones residències, vol dir lloguers més cars i menys oferta. Significa més despesa del ciutadà per frenar de manera privada les ocupacions. Alertem en aquest capítol de la rellevància de l'economia submergida, la circulació de diners en negre, i de les màfies que es dediquen a facilitar pisos ocupats, a més dels problemes que es deriven del tràfic de drogues i el problemes greus relacionats amb la convivència cívica.

3. CONCLUSIONS

L'Associació Catalana d'Executius/ves, Directius/ves i Empresaris/es (ACEDE) vol contribuir a visualitzar i solucionar els problemes de les empreses catalanes. Com a canal de comunicació directa entre el món empresarial i l'ajuntament de Barcelona, l'ACEDE confia que **Fem Barcelona 2023** ajudi a assolir acords i generar un major clima de confiança entre l'Ajuntament de Barcelona i els empresaris, en un escenari de desafecció política provocada per la crisi i la corrupció que afecta ambdues parts.

Així doncs, el projecte considera necessari crear nous incentius que retornin la motivació a les empreses catalanes. Entre d'altres línies d'actuació, cal una veritable política de foment de l'emprenedoria, exempcions impositives als emprenedors en els primers anys de l'empresa, més finançament públic a les start-up en fases inicials i mecanismes de suport a les empreses exportadores de nova creació. Fins ara, les mesures de foment de l'emprenedoria de les administracions públiques han estat mancades d'una visió més empresarial.

Pel que fa la realitat del canvi climàtic i el paper que hi desenvolupa la ciutat de Barcelona, com a capital europea i finestra al món, l'augment d'inversions en matèria energètica és clau, com també la necessitat de destinar més recursos per lluitar contra la pobresa energètica que afecta les persones i col·lectius més desfavorits i en risc d'exclusió social.

Finalment, en el marc de la contractació pública, cal un model que sigui el punt de partida per valorar l'oferta econòmicament més avantatjosa, entesa com la que té una proporció justa entre el preu i la qualitat (que doni un valor afegit) i eliminar les traves burocràtiques. També s'ha de basar en el criteri de la solvència (deixant poc marge a l'apreciació subjectiva), la divisió dels concursos en lots com a norma general, l'exigència de les garanties necessàries, una contractació socialment responsable i un codi de bones pràctiques que lluiti contra l'intrusisme. A més, l'Ajuntament de Barcelona ha d'obligar les empreses adjudicatàries a complir la normativa en el sentit d'acreditar la igualtat salarial entre homes i dones.

Cal optimitzar els recursos públics i que la seguretat pública obtingui un benefici dels resultats de la seguretat privada. La col·laboració publicoprivada és essencial per garantir la seguretat als ciutadans i per fer front a les noves amenaces globals.

Associació Catalana d'Executius, Directius i Empresaris

Carrer Comte d'Urgell, 204 5è C, 08036, BARCELONA

Tlfs. 934 525 583 - 638 023 950

institucional@acedecatalunya.org

www.acedecatalunya.org

